

nas. Pjerali su s namu i klicali. Bili su se s namu tako rekud poistovjetili. Prvi kapetan, diletant u fotografiranju nas je fotografirao u nekoliko skupinah; i nas dvanaest Istrana i Istranka u jednoj.

I modju namu bilo je fotografija dilantata, koji su najnamenitije prizore animirali. Šalilo se je, razgovaralo, zdravilo činilo i na njih zahvaljivalo se.

Kumičić je znao uvijek šta pripovijdati i dakako imao je uvijek pasivni slušatelj. Hennobehr izmislio je svaki čas koju novu šalu. Sad je imitovao govor kojega poznatijega govornika, sad izgovor kojega gornjega Hrvata, sad Klobana i drugih. Sad je okupio nekoliko pjevača oko sebe, pak s njim imitovao pjevanje pjesme „Sokol“, kojom su se u Dubrovniku producirali neki arapski pjevači. Sad je okupio četiri lakrdijaša pak s njim izvodio kojekakve igre, među ostalim i Sautelo. Nikad se nismo dugočasili. A znali smo e ugodnim epojiti i koristano.

Na Korčuli je prevrnuo župnik Julij Nemeo kupio staklenicu vina, da ga razprodaje u korist Starčevićova doma. Male kupitice vina, i to ne pune, prodavao je po 10 novč., kasnije i po 20. Za kakvih 5 litara vina (toliko je staklenica držala), dobio je 38 for. I tim kao da je stvar svršena. Kad al netko spomenu, nek se i staklenica prodade, dobit će se i za nju par forinti, ako se ju na dražbu daće. Redeno i vođ se započimlje dražba, koju vodi Hennobehr. Prva je oicna staklenica 31 novčića. Skađe po malo na krunu, na dvie, tri, pet, deset. Što dalje, to se ih više za staklenicu razpaljuju, a njoj svako toliko i vrijednost poraste. Slikar oboda Kopu etiketu; pjesnici svaki svoju pjesmu, skladatelj skladbu, svi učestujući svojo po-sjetnicu, to konačno izjavljaju gospodje, da će ovaj dobiti od njih jedne na izbor cieleve, koj staklenicu dobio. Šta da duglim? Na staklenicu se svješta našija; ou deset kruna dolazi se na 60, na 100, 200, 300, 400, 500, konačno i na 1000. Velim za tisuće kruna prodaje se na korist gradnje doma prvoga Hrvata, dra. Antuna Starčevića, prazna staklenica vrijedna kakvih 50 novčića. Kupio ju je čestiti Hrvat iz Varnadžina, gospodin Plahte. K tomu dali su nekogji par stotina kruna tom prilikom za Starčević dom.

Posljednji dan, uz obalu Istre razprodali su gg. Kumičić i Hennobehr staklenicu vina na korist „Bratovštine hrvatskih ljudi u Istri za 73 for. 69 novčića. Pritloživ k tomu 25 for. od jednoga spputnika, koj nože da mu se za ime znade, dobila je „Bratovština“ 98 for. 69 novč., koju svotu su supružni Ernesta i Kazimir Jolučić popunili do 100 for.

Kako se vidi, znalo se je i u domoljubne svrhe potrošiti, a bilo se je i inače dosta darožljivo. Sva četiri kapetana i ministra dobili su lijepe darove, a momčad i poslužnici dobru ruku.

„Gospodjo sad treba rubce pripraviti“ — rekao sam ljubezljivo i uvijek veseloj gospodji u prisutnosti druge ljubezne i cielel put osobito zadovoljne, aliudajući na svršetak putovanja, na razstanak. „Vi se šaljite“, odvratila ona ganutljivo, „al kod mene trobati će u istinu“. Tih riječi nije pravo niti izrekla, već se je okrenula, da sakrije suze, što su joj u očima vrelie. I ne bijaše osamljena, jer u onoj uzle nju i mnogim drugim gospodjama i gospodjinama proteklo suze na oči, a vidio sam i gospodu sa suzami orokenim očima, te su i meni potekle. Bili smo svi kao jedna obitelj, kao prava braća i sestre; prošli smo zajedno sedam najkrasnijih dana i teško smo se razstajali.

Ostaje uspomena krasna i neizbrisiva. Ostaje želja, da se ovakav izlet ili sličan, u razno predjele naše domovine, obnovi i obnavlja.

DOPI SI.

Čres konceu Julija. Naši učestitelji na obćini kao da su se međusobno podupali. Nismo toliko zlobni, da bi se veselili tuđemu sinu, nu ipak nam je to drago, jer ovako barem i mi „sirova našna raja“ štogod doznamo, što je obćina zabrajuna vodka za nas smrtnike. Kažu, da je hotio šijor Nicolet to uveriti svojega siročića Begula za službicom kapitanatoga i obćinskoga nadziratelja šuma, al da mu to nije pošlo za rukom. Govori se, da je bio čudan nađin izabrac za postignuti svoj cilj. Kao obćinski tajnik, da je pozvao sedamnaest zastupnika na sjednicu, a mjesto ostalih, za koje je mislio, da će mu biti protivni, da je pozvao zamjenjku. No nađu mu se izjavilo. Kad je bila sjednica otvorena, izjavio je načelnik, da buduć nije dostatan broj zastupnika,

stoga da se nemože sjednica držeti. Na to naš „šijor“ skoči, da ako nisu prisutni zastupnici, to da su tu njihovi zamjenjoci. Načelnik na to isjavi, da se to protivni pravilnikom i pozvao obćinskoga poslužnika, to ga upita: „Tko ti je dao nalog, da pozivlješ zamjenjku, a ne zastupnika“. Moji „fanati“ odgovori: „Šijor Nicolet“. Na to će načelnik: „Jesam li ja načelnik ili šijor Nicolet? Stoga nek ti to bude prvi i zadnji put.“ Nicolet će na to: „I po prvim načelnikom su se visoput pozivali zamjenjoci.“ Al toga je bilo već dosta i staromu Ercooru, pa će: „Da, da, ste ih dosta zafrigali.“ Nu sad se javi i bivši načelnik Kračić to ređe: „Koji je šta htio, mogao je prije govoriti.“ I tako smo tom prilikom na žalost doznali, da naša obćina duguje ništa manje nego malenost od 40. hiljada forinta. Tom prilikom se je šijor Nicolet zahvalio na službi obćinskoga tajnika, da nemora još koju goruku čuti, a na njegovo je mjesto došao šijor Tonin. Pitamo sad o. kr. kotarskog kapetana, koliko puta kroz godinu prisustvuje kao politički odoaslanik on ili njegov zamjenik obćinskim sjednicam u Cresu? Znamo, da ako se u kojoj hrvatskoj obćini ne možda kakav nared dogodi, nego i sama kakva nehotična pogriješka, ote ti graje sa svih strana. A eto u Cresu obćina, koja ima dostatno obćinskih dohodaka za pokrivo svojih potrebata, učinila je 40.000 for. daga i potrošila je, a neznala se kamo. Podobćine neznaju nikad za nikakve račune, akoprem su to više puta razni sooski glavari pitali. Tako njim pripada od bratovština trećina za škole, za siromaha, al nikad neznaju gdje su ti novci, nemože k tomu plaćaju strašne obćinske namete, neznaju zašto. Za danas ću samo spomenuti podobćinu Lubeničku. Još godinu 1889. javilo je o. kr. kotarsko školsko vijeće, da pripada podobćini Lubeničkoj 2.500 kruna (trećina od for. 124.82; nu podobćina lubenička niti tada, niti još sada neima nikakve koristi od to saklade; niti dopade zna koliko iznaša njegina glavnica od toliko već godina, jer kad slučajno aneijan za to na obćini piše, onda je tok takovo u Akilova petu. Nu još je gore sa obćinskim nametom, koji plaća podobćina Lubenička. Ništa više nego samih 120%. Pitamo za što? Puta neima ni za liiek, te je upravo gozo, lakvi su putovi, al ih se nemože ni nazvat putovi, već će biti prikladnije nogo gazici ili nogo skoki. (Konac sliedi.)

Pogled po svietu.

U Trstu, dne 10. avgusta 1893.

Austro-Ugarska. Prošla svote svršilo je četrnaest godina, što je sadašnji ministar predsjednik grof Taaffe preuzeo vladu. Tim povodom pišu časopisi svih stranaka sa svojoj stanovništva o uspjesih, dotično neuspjesih sadašnjeg ministarstva. Slaveni narodi nadali se prigodom nastupa na vladu grofa Taaffe, da će već jednom biti provedena toli žudjena ravnopravnost narodna i jezikovna u Austriji, te su tada novu vladu iskrenom radošću pozdravili. Na žalost, njihove nade neispunije se za većinu slavenskih plemena, jer uzdižu još skoro svi za tom blaženom ravnopravnosti, koju njim državni temeljni zakon zajamđuje.

Poznata naredba pračkoga namjestnika o uličnih napisih izazvala je medju Česi veliko ogorčenje. Moravski Česi zahtjevaju sada, da se uvedu uz njemačke napise u Brnu i Česke. Isto zahtjevaju i bečki Česi. Tom naredbom morati se poslužiti i Slaveni Trsta, Gorice i Istre, te zahtjevati, da se u glavnih gradovih ovih trih pokrajinah postave uz talijanske napise na ulicah i slovencih, dotično hrvatskih.

Crnagora. Knez Nikola podilio je prigodom obodske svečanosti raznim zastupnikom sveučilišta, učernih društva itd. visoke redove.

Srbija. Prigodom imendana Kralja Aleksandra čestitao mu je u ime diplomatskoga zbora francoski pokliear. U kraljevskom dvoru bijaše svečanogostba, kojoj su prisustvovali načel-

nici orkvnih, civilnih i vojničkih oblasti. Kralj Aleksander promaknuo je višo častnika.

Rusija. U zadnje vrijeme pisalo se mnogo o budućem rusko-talijanskom savezu, protiv čemu su ustali njemački i madjarski listovi. Taj savez su nabacile novine kneza Bismarka, koji negleda liepim okom trojni savez, premda ga je on zasnovao i izveo.

Franina i Jurina

Fr. Sijanski trubentaš da trubi va novu trubetu.
Jur. Vero ja, tor da su se samemu Paljulu od veselja gađe treslo.
Fr. Da bi bil rad sijanskomu kumpanu grio zmočil.
Jur. A mooo, da drugi brkaš nezapovida.
Fr. U Buzetu da imaju novu muziku.
Jur. Ni tako; tamo imaju staru muziku a novega kapelmajstera.
Fr. A ki su pak muzikanti?
Jur. Sakalih je, na najfiniji da je neki fakni va gospodskoj robo.
Fr. Morda ti se to samo para?
Jur. E, poznam ga kad je još va blade sedoval. * * *

Jur. Odkude Frane?
Fr. Iz Rovinja va Kanfanar.
Jur. Pošto si hodija tamo?
Fr. Nije purgante nosim za „Moloha“.
Jur. Ča je obolija?
Fr. Vero nemore niš, na nikem paštu je poijaš onega velikega Kranjca i mu je ostā na štomigu.
Jur. Ča paraš, da će ga to špurgati?
Fr. Ga nezdravi vas šalamar ča je u Rovinju, jer se mu je Kranjac u štomigu zared.

U spomen vjenčanja

Marije Veličeve i Adolfa Justia.

ZVONJELICA.

Zvoni, zvoni, sitta zvonjelice
Prubudi mi posestrimo vilo,
Neka beru žurno ruže mile,
Štono reše gaje, poljanice.

Kad su ruže u vianac savilo,
Nek polote tad u Mošćenicu,
Da okite mladu zarudnicu,
Svoju sastru, vije lakokrilo!

Zvoni, zvoni, zvonjelice mala
Roči vilam, da mladencem sretnim
Još zašale: viok im sreća ovale!

Zaljubljeni, sretni koracali
U životu uvijek putom oveltnim
I za biedu, za tugu ne snali!

Zadar.

R. Katalinić Jeretov.

Različite vijesti.

Zapljena. Prvo današnje izdanje zaplijenilo nam je državno odvjetništvo radi vijesti o napadaju u Pazinu na osobu dra. Frana Mandlića prigodom njegovog etuženog putovanja kao zdravstvenog konsultanta o. kr. državnog železnice.

Družba sv. Cirila i Metoda za Istru. Danas možemo pouzdano javiti, da je gosp. zastupnik dr. M. Laginja kupio pred više vremena od gosp. Natala Marzari u Baderni kuću i prilican vrt do nje, i da je družba sv. Cirila i Metoda za Istru vođ odlučila da kupi od dr. Laginje istu kuću i vrt za školu u Baderni.

To nije Bog zna kakova palača, nego je ipak dostatna za prve potrebu, a moći će se dogradjivati po volji.

Položaj je vrlo zgodan taman uz cestu, što vodi iz Pazina u Porač, i svim će se obćinom obćino Baderna biti lagodno slati svoja djeca onamo u školu, koja će se božjom pomoći koliko prije započeti.

Mutikašo talijanski silno se na to erda u svojih novinah, jer vide, da su se naš narodni prvaci ozbiljno zauzeli, da prosvjetle narod; mi jim nezavidjamo ništa, nego jim dovikujuemo; Mi smo narodu dužni naš porod, našo rodninstvo, naše ime, našu slavu. Hrvatski je narod otao, a ova liopa zemlja istrijsanska, kuda živo, jest naša naša. Zato smo se zauzeli, da jih bude dika i da negino narod i zemlja, koji bi mogli imati svakog dara božjega. Mi hoćemo, da se naš puk po Istri prosvjetli, da bude razumio pravo što okom gleda i uhou sluša, pak da bude radio po svojom dobro upućenom razumu.

Naša hrvatska braća daleko do na kraj varuše Slavonije razumjela su naše tužaljke, pak do nas i oni od svoga siromaštva pomoći koliko budu mogli.

Za danas možemo oglašiti sliedeće dalje prinose družbi sv. Cirila i Metoda za Istru:

Gosp. G. Ružić sabrac: Kao utemeljitelj platio g. Marko Burić Rioka for. 100, redovitu članarinu platili su: gg. Andreo Perušić, Rioka for. 12, Franjo Beninger, Sv. Matoj for. 8, Ivan Tadejović, Rioka for. 12, Stanko Čuoulić, Rioka for. 10, Haramija č Vuković, Sušak for. 10, P. Sušanji, Sušak for. 8, Antun Sušić, Sušak for. 12, Antun Bačić, Sušak for. 12. Izvanredni darovatelji: gđja Matilda Streltor, Slatina for. 1, gg. F. Smokvina, Sušak for. 2, D. Paquan, Sušak for. 2, Antun Kopejčić, Rioka for. 2.
Plemenito hrvatsko kćeri u Bakru sakupile su prigodom zabavo tamburskog zbora iz Zagreba dne 5. o. mj. svot. od 34 for. 68 novč. koju je g. F. II. odmah drugi dan odpromio druženom tajniku dr. Laginji.

Gosp. Josip Bačić iz Rieke darovao je 5 for. Dva mlada rodoljuba u Osjaku sakupila su 28 for. i dostavila jih gosp. tajniku družbe sa izkazom. Darovatelji jesu: „Mika Ljubić“ 60 novč., valod. g. J. Horvat, župnik 1 for., prof. G. Masper, opat 1 for., gg. dr. Bodenid 1 for., dr. Drag. Neuman 10 for., Adam pl. Reisor 2 for., Heim 1 for., Stj. Planicec, kršmar 1 for., Šima Padijen 30 novč., M. Löwy 1 for., A. M. Mitoš 1 for., koji pristupa kao god. član; Adolfo Kraus ml. 1 for., Milan Plazzeriano 1 for., Mrljak 50 novč., H. Šohr 50 novč., „Iz Novo Gradiške“ 20 novč.

G. Vinko Knobloch u Našičah (Slavonija) sakupio je u prigodnom druženom tajniku 19 for. 70 novč. Prisposnici jesu sliedeći: Godinjci članovi po 1 forint; gg. Bauer Filip trgovac, Beran Pavo trgovac, dr. Brunšmit Anjloko kr. kot. lečnik, Fischer Makso trgovac, Heim Ziga poduzetnik, Knobloch Vinko ekonom, Nacionni Dragutin nadšmar, Mesić Josip sud. pristav, Proie Marko trgovac, Zorac Stjepan župnik u Podgoraču, Zulschner Josip kot. predstojeik. Darovali su posebice na prijateljskom sastanku gg. V. Knobloch 10 kruna (5 for.), dr. Brunšmit 2 for., Heim Ziga 1 for., Zorac Stjepan 50 novč., Luit Ivan 30 novč. Ukupno kao gore 10 for. 70 novč. Sabrano nadalje for. 9.50 u „Narodnom Domu“ u sv. Ivanu kod Trsta prigodom proslavo odhodnice prijateljela Laoka. U istu svrlu sabrano u gostionu „Štoka“ u Trstu dne 14. t. m. for. 1.40. Poslao nam je volod. g. I. Marok kapelan u Sv. Lovredu paxonskičkom 4 kruno sabrane prigodom samnja od gg. P. J. 1 kr., G. F. 2 kr. i J. M. i kr. Živili dilaš Česi!

Darovateljnom i eshrtaćem od nas radna hvala u od Boga plađa na ovom i na drugom svietu!

U proslavu rudiendana Njeg. Veličanstva cesara i kralja Frana Josipa I. prođiće i ljeto dne 17. t. m. na vođor u obćinoh trčesne patriotskička društva sa glasobom vaterana na čelu po glavnih ulicah grada Trsta sve do o. k. namjestništva. Dne 18. biti će u stolnoj orkvi sv. Justa za prejšanoga Vladara svećana sv. misa, ka kojoj su pozvani načelnici svih civilnih i vojničkih oblasti.

Po starom običaju pjevati će se svodašo sv. miso i po svih župah i kapelanijah naše biskupije.

Imenovanje. Privremeni naduđitelj na učiteljstvu u Kopru g. Kozuh imenovan je stalnim glavim učiteljom na istom zavodu.

† Višenir Zima. U Zagrebu je umro prošloga čedna urođnik Višenir g. Zima.

Lovransko Opatijski Hrvati kod oprostne večere g. Fr. Halama u Medvaji sakupili 8 for., D. Jos. F. M. sabrao na prijateljskom sastanku u Darbanštini 6 for. 35 nv. — R. Katalinić Jeretov poslao od g. Antuna Rendića iz Makarske 12 for. 40 nv. — Uplatilo se među utemeljitelju „Bratovština“ uplativ avotu od 26 for. Dragutin Petar Turković veleposjednik u Zagrebu. — P. Vjerković Kirac Jakov u Medulini skupio godišnje prinose od sljedobit: Kirac Jakov trgovac, Kirac Ante seljak i Loroncin Grgo svaki po 1 for., Privrat Mikula, Domarin Ante, Radošević Petar, Uti Petar, Tomašić Jakov, Mikalović Sante i Loroncin Grgo svaki po 30 nv.

Slovačima predsjedništvo društva sv. Cirila i Metodja za Istru* preporučamo sa našim sagorbačkim drugom „Obozrovanje“, da bi se članarima za utemeljitelju (100 for.) moglo izplaćivati i u više obroka, jer imade mnogo rodoljuba, koji bi pristupili družbi rado kao utemeljitelji, ali njima je odviše 100 for. na jednom ili na dva puta isplaćiti.

Nadašje usudjujemo se predložiti istomu predsjedništvu, da bi se izvolilo obratiti molbom na sl. predjedništva „Matice Hrvatske“ i „Društva sv. Jeronima“ nebi li ona, ili dotični odbori, zaključiti htjeli, da povjerenici tih društava sa članarima sabiru ujedno n. pr. po 10 uv. od svakoga člana na korist naše družbe. Mi smo uvjereni, da bi se takovoj molbi odazvali rodoljubni odbori „Matice“ i „sv. Jerolima“, a naima dvojbe, da bi svaki član rešenih društava dragovoljno štrvovao i na godinu 10 uv. na korist hrvatske sirotinje u Istri.

Takovo sabiranje zadalo bi ponešto više truda gg. povjerenicima jednog i drugog društva, no znajud, da su gg. povjerenici sve sami požrtvorni rodoljubi, naima dvojbe, da bi se dragovoljno podvrgli i tomu patriotskomu teretu.

Obilzom na jedno plamo. Pod tim naslovom čitamo u sadnjem broju poročke „babice“ članek, kojim tumači i raspravlja o jednom pismu g. dr. M. Laginja, što ga je pisao pod konac prošloga mjeseca poznatom hrvatskomu rodoljubu g. Gjuri Ružiču, veletržcu na Rieči, moleći ga, da se zauzme za novoustrojenu družbu sv. Cirila i Metodja za Istru. Taj članek jest pravi duševni „galimatija“ poročkih pisara. Sad se veselo, što je Istra skroz i skroz talijanska pokrela, jer je njima nemogu naškoditi u narodnostnom pogledu avu slavenske družbe svega svieta; sad opet ja dikuje kako su Slavenci Istre dobro organizirani, poduzetni i požrtvorni, te se treba Talijanom dobro oboružati, da nepodlegnu slavenskoj bujici.

Nama je pravo što se „babica“ istodobno veseli Italijanstvu Istro i što se plaši slavenske bujice, jer je to najbolji znak, da se gospodi u Poreču u glavi „mješa“. Najbolji odgovor na to balzencije dao njim je naš dični dr. Laginja, koji odgovor donasamo u prvju vijesti u današnjem broju.

Otvorana mjesta bilježnika (notara). Bilježnička komora Trata i Goričke raspisuje natječaj na ispraznjena mjesta bilježnika u Sežani i Podgradu. Molba valja poslati do 30. t. m.

Olivljačka navalala krčkih i riečkih Talijana na Hrvate iz Senja: iz Senja brzojavljaju dne 14. t. m. zagorbačkim novinam koliko sliedi: „Jučer su senjski izletnici pri odlasku iz grada Krka divljački napadnuti od domaćih i riečkih Talijana, koji dodjehše izlutom na dva parobroda. Nepregledno možto krčke i riečke inteliģoncije, među njima i gospojce, zviždahu pripravljenu zviždalica, urlikahu mahnitno i dovikivahu najaromatnije pogrdje na Hrvate, poročuju ih nesjagavnijim kretanjama, nevidjenim do sada nit kot najprostije futare. Na odlezu prosnaše na parobrod tuču kamenja ozledivši više gospoja i gospode. Na parobrodu naopieiv užas i ogorčenost, te vapsj gospoja i djeca. Da ne bude među izletnici tiziozni elemenata, bila bi se dogodila velika nesreća. Insulte bijaše pripravljen, jer izletnici jesu najnemirniji i odlični Seizavaši, višje činovnike, te nijednom rieči neizazvaše napadača. Među napadačima bijaahu prisutni lučki zapovjednik, policija, oružništvo, kotarski kapetan (Valjda komesar. Op. uređ.), i sudac mirno gledajuć prizor svijatačkoga divljaštva. Nitko nezna zašto taj insult. Ušiniti će se prijava hrvatskoj vladi. Obilrijnje dopisom.“

(Molimo i mi krčke prijatelje, da nas tim prijeto i dim točnije obavijestiti izvole o tom najnovijem dokazu „d. j. e. o. v. s. k. e. b. r. u. t. t. u. r. o.“ naših milih susjeda u Istri i na otocih. Op. uređ.)

Iz Medulina pišu nam 8. t. m. Kako se poznato, granitni sa našom poroznom i bečnom šarenjačkom obdiniča Šišan. Mnogo

godina to selacke živilo je u nami u skladu, to bi jedni drugim po koju uslugu učinili, kao na primjer dajuć si usaznomo drva, vodu itd. Pred godinu dana obnovilo se obdinsko Šišansko zastupstvo, to je pobedila takovana liberalno-šarenjačkanska, koja je odmah poručila staro prijateljstvo i strugo sabranila Medulincem dotaknuti se komadiće suhog drva, koje spada obdini ošiban. Medulincem obdinsko zastupstvo primilo je na znanju tu odluku te odvratilo šilo sa ognjište, tor je sabranilo Šišandanom služiti se na obdinskih zdevonih, a one kukavice ostadoše bez vode. Ali bududi je naš narod dobar i bogabojeđi i vidiši zavedeno brata u biedi, pružao bi njemu po koji kabal vode, držeći se one stare hrvatske poslovioe, da se vode i danas nikomu neima sbraniti. Pa što se dogodilo? Od davne starine stajala je stara zapuštena grčka crkvice, sagrađjena na čast sv. Petru te, mislim, pred nekoliko vjekova posvećena za katoličku crkvu, ali nijedan od najstarijih ljudi, nalazećih se danas u Medulini, ne sjeća se, da je bila u njoj prikazana šrtva na čast Boga, već je jedino svake godine procesija hodofatila tamo, da se puk pomoli Bogu i sv. Petru. Pred mjesec dana neko bezdušno šoljdaše pošinjilo je u noćno doba bogumrzi čin. Otvorio je naimo vrata crkvice, to poručiv oltar akinuo s njega nebeskog vratara i odnio sveti kip u Šišansku crkvicu, zvanu Svetica u šumi. Istarski nepoštenici imali su još obraza dignuti svoj glas u lažliberalnim novinama, da pokažu silepcom, kako su oni janjoi a mi krakušljivi vuol, te da prikažu svieta, kao da nebijaše ukrađjen vratar neboski, nego da je pobjegao sam, jer su Medulinci Hrvati bez duše. Ne, gospođo šarenjačka, nije tomu tako, tim putem nečete ništa postići, nego oduđu svakog poštono mielođeg. Svjetovna oblast dala je naredbu, da se svetaš pronese na njegovo staro mjesto, to bi odmah popravljena crkvice i oltar, a u nedjelju dne 6. t. m. bi posvećena Bogu na čast. Ietoga dana izvjesila je rano u jutro „Hrvatska šitaoninica“ svoje zastave, a narod vrvio je na hrpe, da prisustvuje prvju žrtvi prikazanoj Bogu u novopopravljenoj crkvi sv. Petra. Svjeta je došlo i iz susednih mjesta, pa i nekotji poštoni Šišanci ženskoga i muškoga spola, među njima Aleksander Frezza, bivši administrator Šišanski. Dokli su pomoliti se svatom Petru, da oprosti onim silepcom, koji neznaju što čine. Poslje crkvenog blagoslova razutomađio je naš župe-upravitelj, veleđ. g. Jadro Bilica, prisutnomu narodu, kako se ima braniti vijca, jezik i domovina; gauuo je mnoge do suza, kada se pomolio sv. Petru za oprostjenje. Tako se svršila svečanost na radost svakog poštonog Medulinca.

Iz Lovrana pišu nam 6. augusta 1893. Zadnji dan prošloga mjeseca odputovao je za Šumbreg naš duhovni pomoćnik, ž. g. Franjo Halama. Bio je uzor - svećenik i vatren rodoljub, a naš puk ga je tako obljubio, da je u nedjelju, kad se je sa oltara s nama opraštao, bio u crkvi u erce dirajuć plač. To neka uzme na znanje naš „Smolčić“ i noka mu služiti kao odgovor na njegovo bezobrazne laži i klevete, tiskane u puljskom „Somieru“. Znamo mi dobro, zašto našim „šarentincem“ nije bio simpatican, no prošle su vremena, kad su „kammerlengi i ala Obliba“ kupolanom i župnikom zapovjedali. Avo capio? — Težkim srocom smo se a njim razielo, a naši čitaonikari prirodili su mu u četvrtak oprostnu večeru.

U svakom broju „Somiera“ naš „Smolčić“ baca pune čake pogrdje i klevete na naše dične prvake, a napose na našeg omiljalog načelnika g. Turčića. Mi se no tudimo nimalo tome, jer to je njegova „djedovska bruttura“. On je za to opotovao po tri godine jedan razred, a na vrbi niamu još vidili naroda rasti! Ti listovi oslanjaju se na poznati patriofitizam porotnika, pa njim je slobodno vrijeđati Hrvate. Primjećujemo „Smolčiću“, da je značaj, poštonje i rodoljublje g. Turčića poznato na daleko, dođim karakter njegovu i obitelji mu poznat je samo Lovranskom „patronu“.

U broju 167. dičbe „Hrvatske“ čitamo, da je ugarsko-hrvatsko parobrodarsko društvo dalo izraditi liepu reklam-sliku hrvatskih primorskih mjesta, koja se preporučaju kao izvrstna mjesta kupališta. Nimalo se začudismo, kad opazismo, da su Lovran pustili iz pera i iz klate. Zar nije i Lovran dobro i ugodno kupalište? Zar nije i on hrvatski gradić kao i ostala imenovana kupališta? Svakeko smo mi Lovranski Hrvati bar takvi rodoljubi, kakvi su nekotji dionikari „hrvatskog“ društva, koje nikad na svojih parobrodih noizvjesi našu hrvatsku trobojnicu. Ako ne sa drugo,

to radi liepa dobitka, što ga ima s Lovranom, moglo se je posljednjemu učiniti malo reklame. Gospođo, budite malo pravdujniji!

Bogu hvala, ljetina kažo dobro. Trešanja bilo je u izobilju, koje naši seljaci unovičih. Drugog vođa ima takodjer dosta, a grodje kaže kao malo koja godinu, samo noka nas Bog očuva od tuđe i suše. Členi šljivam biti će ljetos vrlo nizka, toge radi preporučamo našim seljakom, da se ugledaju u braću Hrvato u Banovini i u Bosni, te neka peku šljivovicu, koju će sa vriednu cionu prodati.

Veselica našega radničkoga društva biti će u nedelju dne 20. t. m. u braći „Al Mondo nuovo“. Sudjelovati će kod ieta „Slovačkomu parvko društvo“, članovi „Tršačkege Sokola“ i veteranska glaba. Molimo pojediniim točkami paliti će umjetne ogoje.

Ova veselica jest godišnjica blagoslovljenja družtveno zastave. Ljetos odpada za prvi put u toliko godina sveđana sv. misa, jer je g. župnik sv. Antona novoga zabranio obični obhod u crkvu sa družtvenom zastavom.

Dva forinta i sedamdeset i pet novčica staju jedna opletana staklenka, sadržaj voduji tri kilograma više puta odlikovanog izvrstnog „lamponakog soka“ (Siroppo di Lampone), kojeg razaslije prosto poštom proti pouzodu G. Piccolli, ljekarnik u Ljubljani. — Pletonice sadržavaju 10, 20 i 40 kilogr. po 60 nč. kg.

Listnica uredništva.

Gosp. J. M. Kako viditi, protekli Vas sa vjestima drugi: Ito hvala Vam i priporučka sa bududu. — Gosp. A. V. Novava. Primili smo novce za „Oči budi volja troja“. Zdravot! — Gosp. dopisniku iz mologa Ločinja: Probićiti čemo u bududu broju, jer imademo za danas dopisa i pravije. Živiti! — Veleđ. g. P. V. i N. V. u V.: tiskati čemo u bududu broju Vaše dopise, dođino ispravke, u koliko na stvar spadaju. Izvinite nas, jer nam nedostaje prostora.

S Bogom!

Prigodom mog odlaska iz Premanture nebijaše mi moguće sve prijatelje i znance osobno pozdraviti, radi toga ih ovim putem pozdravljam, kišud im srdačni: S Bogom i živiti!

Filip an, 11. augusta 1893.

Fr. Kružnik.

Priposlano.*)

Molimo Vas, g. uredniče, izvolite prihiti i dičnoj „Našoj Slugi“ sljedeće**): na dopis iz Omišlja od 6. t. m.

Što ja obdino ujednujem talijanski, čim to radi toga, bududu sam u mojoj mladosti imao talijanske škole, dok mi je hrvatski jezik poznat samo u Omišaljkomu dialektu, pa ja u tom dialektu ne mogu a višimi oblaetmi dopisivati, a pod sjeđu starost ne mogu, da učim hrvatski. Obdini sam ja, akoprem ju talijanski uređujem, kakvu tisuđu prikoristio, jer kroz toliko godina što služim, imao sam najprije plaćoi 400-500 for. dok su drugdje imali tisuđu 100 for. Koliko me narod ljubi potvrđuje moja duga tajnička služba, jer me inače nobi bili svake godine potvrdili.

Ja sam odgojio i sinove i unuke čelik Hrvate, a kakve gojiše ti gosp. dopisniče?

U ostalom, dopisniče imać dosti pomatati pred svojom kućom.

U Omišlju Turato,

*) Za članke pod ovim naslovom neodgovara uredništvo.
**) Ono glade blaģejne ispušteno, jer sa Vaša oboja kao blaģejnik u onoj vijesti iz Omišlja ne spominaju. Op. ur.

Javna zahvala.

Svoj rodbini, prijateljima i znancem, koji nam prigodom štirti naše milo majke

PETRE

zvoju liekornu suđu izkazalo, zahvaljujemo ovim dič srdačnijem.

Mi u n. (obč. Bazet), 14. augusta 1893.

Anton i Jakov Jakac.

Traži se

p s a - p t i č a r a

(Cane di ferma)

drosirana ili mladog ne izpod pol godine stara. Publise kod uredništva našeg lista.

Ljekarna Trnkóczy

polag viećnice v Ljubljani 3-4

prođaje te danomice prvom poštom razaslije

Marijazeljske kapljice za želudac

odavna prokušana i poznata ljekarija na čvratnima izdrevnim uplivom kod poremećenog probavljivanja, kod krča u želudcu i neprobavljivosti. — I staklen. vriedi 20 nč., 4 g. tucet 1 for., tucet 2 for., 5 tuceta samo 8 for.

Štrialjke i sumpornjače za trte

inžinira Živica.

mlatilnice i čistilnice za žito, mlini i stiskalnice za vino, sisaljke ili pumpe za svaku porabu, cievi svake vrsti i pipe, motori (stroji za gonjenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, kao takodjer i sve potreboče za strojeve dobiva se uvijek u skladnišu drugu.

Schivitz & Comp.

(Živio i broj 8.)

Via Zonta broj 5 u Trstu.

Železnao vino

pripravila G. Piccolli, lekar v Ljubljani.

U tonu vino je zastojeno železo tako, da jo more probavljati tudi najslabiji želudac, radi česar je rabljio v najboljšim v spohom osobe u nezadostno kryo, kakor tudi tako, ki so onalobe vted bolni.

Ne more se za toraj zadostno priporočiti motorom, poročiti dano. Blodi, mrvati otroci, in sploh taki, kakari izgledajo bolno, so valud nezadostno svojo krv; točno bolj podvrženi otrokimi bolnostim ter tudi laglje na letih pognolo ali pa jih smorajo mnoge tafarnejše nego zdravi in kropki.

Valod rabe toga vina okropi želudac; množi se tek, probavljajo jo lahko, množi se v vrško hrano tolikav potrebna kri ter vdrabi se sveča barva, koja znači zdravo. — Cena staklenici for. 1. — Veđe staklenice f. 1.60. Zunanje naročbo izvršuje se točno proti poštom povzetju. 13-4

Svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i vino iz voća!

Mlatilnice, vitelje, mlini, mlinci za čišćenje žita, strojevi za rezanje krme, samoradni strojevi proti peronospori, tiskaonice za vino, ulaje i voće; silnice za voće; predmeti za konoba; sisaljke za sve potrebe, kao što svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i prirodijanje vina iz voća — razaslije najnovijeg i najboljeg sustava:

IG. HELLER u BEČU 20-10

22 Pratorstrazne N. 78.

Doga u štuatrovan katalogu u hrvatskom, njomačkom, talijanskom i slovačkom jeziku

šale badava i franco.

Najpovoljniji uvjeti, jamstvo i pokus.

Opetovano obaljene cieni! — Preprodavači dobiju popust.

